

Verslag Eerste bijeenkomst Senioren Zelf Aan Zet

Locatie: De Boxhof, Velddriel

Datum: 20 augustus 2025

In een bomvolle Boxhof opent Pieter Both de bijeenkomst. Hij is blij met de hoge opkomsten heet iedereen en een aantal genodigden van harte welkom. Dat zijn Anita Sørensen, wethouder van onder meer Zorg en Welzijn, Kees van Baar, raadslid voor Samen Sterk Maasdriel, Elke Slagt-Tichelman, 2^e kamerlid voor GroenLinks/PvdA, en Leo Bisschops, voorzitter van Seniorenvereniging Brabant-Zeeland. En tot slot Myke Voorsluijs, die deze middag de presentatie zal verzorgen.

Het project is in Maasdriel door beide seniorenverenigingen opgepakt, met deze bijeenkomst tot gevolg. Dat was niet gelukt zonder de steun van de gemeente en van Ons Maasdriel.

Anita Sørensen laat met cijfers¹ zien dat de vergrijzing veel aandacht moet krijgen. Zij benadrukt dat de overheid en de gemeente de problemen niet kunnen oplossen. Daarom moeten de inwoners in een vroeg stadium zelf op zoek naar oplossingen. In een vroeg stadium, zodat men zelf de regie kan houden. In een acute situatie gaat dat niet meer en nemen anderen dat over.

Pieter sluit hierop aan met een gedicht van Ivo de Wijs:

"In het leven zijn drie dingen
Die de ergste bibberingen
Door je donder laten ruisen:
Sterven, scheiden en verhuizen.
Wie de moed niet wil verliezen
Houdt zich dus aan mijn adviezen:
Niet verhuizen en niet scheiden
En vooral niet overlijden"

Dan begint Myke met haar presentatie. (zie ook www.kbomaasdriel.nl/szaz) Mensen worden steeds ouder en blijven langer vitaal. Maar ouderdom komt met gebreken, gemiddeld zo rond het 78ste levensjaar. Op de tafels liggen kleurige papieren met als titel "de glazen bol" Mensen mogen daar voor zichzelf termen invullen. Wat vinden zij

¹ De cijfers staan in de presentatie, net als het verslag op www.kbomaasdriel.nl/szaz

belangrijk in hun toekomstig leven? De onuitgesproken vraag is: Hoe zorg je dat je dat ook bereikt?

En nu zijn er al tekorten in de zorg, en die worden alleen maar groter. De woonsituatie is vaak niet meer passend, en kan soms niet worden aangepast aan de nood. Denk aan te grote tuinen, trappen en drempels. We zijn geneigd om te denken: "komt tijd, komt raad". Maar dat is niet handig. Met het lied "Praten over later" onderstreept Myke dat je niet moet wachten tot je of je partner iets overkomt. Die noodzaak om er nu over te denken, wordt alleen maar groter. Dat toont ze aan met een groot aantal cijfers. Die geven een beeld van Nederland, van Maasdriel en van Kerkdriel, Velddriel en Hoenzadriel.

De meeste mensen in deze drie kernen daar wonen in koophuizen, veelal vrijstaand of tweekappers. Aan de zaal wordt gevraagd wie vindt dat hij/ze te groot woont. Zo'n 20 mensen steken hun hand op. Dan: Wie wil er nu verhuizen. Dat zijn er minder. Maar als je moet verhuizen omdat de situatie dat noodzakelijk maakt, heb je acuut problemen. Welke spullen moeten weg, wie helpt je daarbij? Belangrijk is dat je een woon- en leefomgeving maakt, waarin je een sociaal netwerk hebt. Maar ook dat je mobiliteit, hobby's en contacten kunt houden. En een veilige basis hebt. Daarvoor moet je op een gegeven moment een beroep doen op anderen. Ongeveer 60% van de mensen boven de 80 jaar woont alleen. Die leeftijdsgroep heeft meestal een grote zorgbehoefte en gebrek aan mobiliteit. Het aantal professionele helpers en het aantal mantelzorgers neemt af. Dat geeft aan hoe belangrijk een goed netwerk van vrienden, burens en familie is. Kortom: denk na over wonen, woonomgeving en sociaal netwerk.

Elke Slagts merkt op dat er in 2024 het "Hoofdlijnenakkoord ouderenzorg" is aangenomen. Daarin worden samenwerking van bewoners en wijkgerichte initiatieven gestimuleerd.

Na een korte pauze wordt aan de tafels de casus over de heer Pieters besproken. Uit de reacties uit de zaal blijkt dat men sociale contacten en een goed netwerk het belangrijkste vindt. Maar durven mensen ook hulp te vragen. Aan familie, vrienden en goede burens durft men dat wel. Maar als het lang gaat duren, wordt het lastiger. Het is ook moeilijk om mensen buiten die kring te vragen, als men die al kan vinden. Een goede eerste stap is de huisarts. Die kan verwijzen naar organisaties die kunnen helpen bij het stellen van de vraag. En bij het leveren van concrete zorg.

Er zijn goede ervaringen met een groepsapp of buurtapp, waar men bijvoorbeeld kan vragen wie een keer boodschappen wil doen. Ook kun je een beroep doen op de WMO, Welzijn Bommelerwaard, de diverse kerkorganisaties en de seniorenverenigingen. Op de website onsmaasdriel.nl is ook veel informatie te vinden en kan concrete hulp worden geboden.

De tweede casus gaat over de familie Willems. In eerste instantie lijkt de huisarts de aangewezen persoon om te overleggen wat een goede aanpak is. Organisaties als het Odensehuis en het Alzheimercafé kunnen informatie geven. Je kunt daar op bepaalde tijden terecht met vragen. Dat vindt men trouwens een belangrijk gemis in Kerkdriel, een ontmoetingsruimte. Dat is belangrijk in een sociaal netwerk.

Mantelzorgers moeten erg goed advies krijgen. Hoe om te gaan met de demente persoon, en waar is hulp beschikbaar. Ook hier kan Ons Maasdriel het nodige betekenen.

Aanvullende ziektekostenverzekeringen bieden tot 12 dagen per jaar ondersteuning voor mantelzorgers.

Openheid over de situatie (dus geen angst of schaamte) maakt dat anderen ook hulp kunnen aanbieden.

Pieter bedankt Myke voor haar presentatie. De zaal doet dat door een daverend applaus.

Dit project slaagt voor ons als er voldoende belangstelling is. En dat blijkt: voor de 3 locaties zijn er meer dan 400 inschrijvingen voor de startbijeenkomst.

Maar het project is pas echt geslaagd als mensen na de tweede bijeenkomst aan de slag gaan met de eigen woning en/of nadenken over verhuizen. Of na de derde bijeenkomst gaan werken aan de versterking van hun sociaal netwerk.

Tot slot dankt Pieter de mensen voor hun belangstelling en hun inbreng. De volgende bijeenkomst gaat over Wonen. Zie kbomaasdriel.nl/szaz